

Rieslingromantiek aan de Moezel

Burchten bekronen de bergtoppen en romantische vakwerkdorpjes liggen ingeklemd tussen de rivier en de steile wijnheuvels. Soms is er net genoeg ruimte voor een hoofdstraat met idyllische uithangborden. Het is heerlijk *radeln* langs de Moezel. *Schenk' nochmal ein.*

Tekst en foto's Ruud Slagmolen

*Het is telkens weer
een verrassing wat
je al fietsend achter
de volgende bocht
aantreft*

'Griechischer' *Wein ist so wie das Blut der*

Erde. Komm', schenk dir ein...' Terwijl buiten in Cochem vuurwerk klinkt en coverbandjes met de toenmalige hit van Udo Jürgens de oogstfeesten inluiden, laat binnen in de taverne wijnboer Claus een bord huisgemaakte worst en ham aanrukken. "Deze moet je absoluut proeven." Gul schenkt hij ook een glas *Heimatwijn* in; de gerenommeerde Riesling Spätlese. En inderdaad, overheerlijk. Maar niet beter dan de proefglaasjes die de wijnboeren buiten in hun kraampjes aanbieden. Naast braadworsten kun je op het straatfeest – sfeervol tussen de vakwerkhuzen – kiezen uit vijf tot vijftien wijnen, voornamelijk witte kwaliteitswijnen. En steeds proef je verschil.

Grijs maatpak

De Riesling smaakt op elke ondergrond anders. De wortels van de beroemde druif dringen tot diep in de bodem door en nemen de eigenschappen van de aarde in zich op. De druif gedijt uitstekend op leisteen, en dat kom je hier langs de Moezel overal tegen. De grijze steen bedekt daken en gevels en hult hele dorpen in een grijs maatpak. Ook de berghellingen zijn ermee bezaaid. 's Nachts houdt de leisteen de warmte van de zon vast en zorgt mede voor een microklimaat met temperaturen die zo'n vijf graden hoger liggen dan in de omringende gebieden. Ideaal voor wijnbouw. Dat ontdekten de Romeinen zo'n tweeduizend jaar geleden ook al.

Oudste stad

Restanten van de aanwezigheid van die slimme Romeinen zijn ook al te zien aan het begin van

deze fietsreis. Trier is de oudste stad van Duitsland, ooit de hoofdstad van het West-Romeinse Rijk. In het tweeduizend jaar oude amfitheater zagen twintigduizend toeschouwers gladiatoren in actie. En veel van hen kwamen door de Porta Nigra, nu zo zwart als roet, de stad binnen. Met een uitstekende leenfiets laat je de monumentale poort achter je en trap je al snel over de Moselradweg, langs het kabbelende water van de Moezel. Van bron tot monding stroomt de rivier zo'n vijfhonderd kilometer door drie landen. Hemelsbreed is de afstand tussen Trier en Koblenz, het eindpunt van deze fietsreis, honderd kilometer. Maar door de bochtige loop van de Moezel legt het water tachtig kilometer meer af.

Idyllische uithangborden

Juist die kronkels geven de rivier en deze tocht extra charme. Het is dan ook telkens weer een verrassing wat je al fietsend achter de volgende bocht aantreft. Robuuste ridderkastelen bijvoorbeeld, zoals de Reichsburg in Cochem waar het bijna lijkt alsof de vorm van de berg in het bouwwerk doorloopt, en waarbij de 'piek' wordt gevormd door het leistenen dak van de machtige kasteeltoren. Achter een andere bocht verschijnen romantische vakwerkdorpjes, ingeklemd tussen de rivier en de steile wijnheuvels. Soms is er net genoeg ruimte voor een promenade met bankjes en een hoofdstraat met idyllische uithangborden.

Beroemde streek

Aan druiven dus geen gebrek. De Romeinen – daar zijn ze weer – introduceerden ze aan het begin van onze jaartelling. "Ze bonden de wijnranken met stro op, een methode die nog steeds veel wordt toegepast", licht onderweg een wijnboer op een smalle tractor toe. "We verbouwen nog altijd de druivenvariëteit, de Ebling, die zij hier destijds kweekten." Maar het is vooral de Rieslingdruif die de streek beroemd maakte. Zo'n tweehonderd jaar geleden beslisten de aartsbisschoppen van Trier dat de wijnboeren Riesling moesten verbouwen. De kwaliteit van de wijn nam af, meenden ze. Daarom verplichtten ze elke streek zich te specialiseren in één variëteit. Alle rode wijn verhuisde naar de Ahr. Pas sinds 1993 mogen de wijnboeren langs de Moezel weer rode wijn maken. Dat gebeurt echter nog mondjesmaat. Als je aan het einde van de eerste fietsdag wijndorp Neumagen-Dron bereikt, lonkt zo'n verfrissend glas Riesling.

Romeins wijnschip

Dat de Romeinse jongens ook wel van een glaasje hielden, blijkt uit een kopie van een grafmonument in het centrum van het dorp. De tombe uit

de derde eeuw is gebouwd in de vorm van een met vaten wijn geladen schip. In de Romeinse tijd was Neumagen een belangrijke stad; de grensplaats tussen Belgica Prima en Germanica Prima. Met een replica van het schip, afgemeerd in de jachthaven, kun je tochtjes over de Moezel maken. Dat klinkt verleidelijk, maar je bent nu eenmaal gekomen om te fietsen. Dus de volgende dag weer op het zadel en *immer gerade aus*. Al snel volgt toeristische topper Bernkastel-Kues. Anderhalve eeuw geleden schilderde de Britse William Turner de plek nog als een soezig tweelingstadje. Maar dat dromerige ervaar je alleen nog in de late avond, als de dagjesmensen weer massaal zijn vertrokken.

Rivierromantiek

Loop je naast je fiets over de kinderkeitjes het smalle centrum van Bernkastel binnen, dan moet je beamen dat die toeristen hier niet voor niets komen. Het dorp heeft de aanvallen en de verwoestende branden van de Franse Lodewijk XIV destijds goed doorstaan. Gelukkig maar, want nu vergaap je je er aan de zorgzaam gerestaureerde vakwerkhuisen – de een nog schever dan de ander – de puntgevel van het oude Rathaus en de Michaelisbrunnenn, een van de mooiste fonteinen langs de Moezel. Loop vanaf de Markt nog even de Karlstrasse in. Daar staat een spits toelopend vakwerkhuis met een begane grond van amper twee meter breed. Ook Traben-Trarbach gooit hoge ogen als het gaat om rivierromantiek. Rond 1900 was het stadje, na Bordeaux, het meest belangrijke wijncentrum van Europa. Dat leverde voldoende geld op voor de eerste elektrische straatlantaarns van Duitsland. Ook voor mooie gebouwen, en dat nét op het hoogtepunt van de Jugendstil. Je zet je versnelling een paar tandjes lichter, trapt de heuvel op om het centrum aan de linkerover te bekijken, stalt je fiets bij een terras voor een kop

Moezel & Rijn samen

Neem de kabelbaan naar de **Festung Ehrenbreitstein** in Koblenz. Terwijl je relaxed in een gondel over het water van de Rijn zweeft, met een snelheid van zo'n 16 kilometer per uur, heb je prachtig uitzicht op het **Deutsches Eck**, het punt waar de Moezel in de Rijn uitmondt. www.seilbahn-koblenz.de

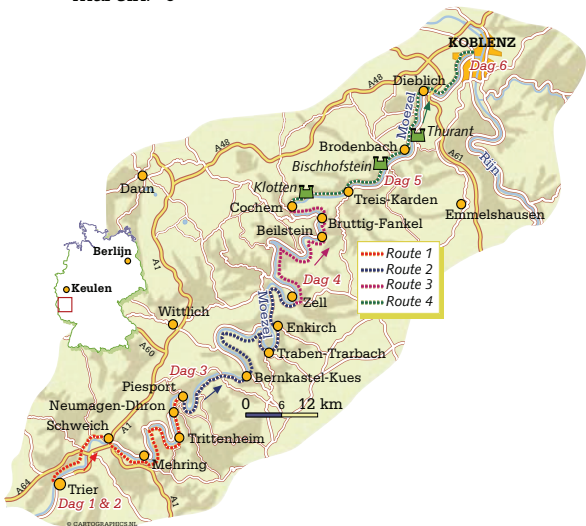
koffie – het is nog een beetje te vroeg voor een glaasje Riesling – en volgt daarna weer het bochtige parcours langs de Moezel.

Steilste berg

Links en rechts kruipen de wijnranken weer langs de leistenen hellingen omhoog. In de bocht tussen Bremm en Ediger-Eller hebben de hellingen van de berg Calmont een stijgingspercentage van meer 76 procent; het is de steilste wijnberg (380 meter hoog) van Europa. Hier dus geen tractors. Het werk moet handmatig gebeuren. Alleen door kwaliteit te leveren, kunnen de wijnboeren concurreren met de goedkopere witte wijn uit het buitenland. Voor het oogsten van één hectare druiven is hier maar liefst 1.500 uur handarbeid nodig. Toch loont dat harde werken; de steile flanken krijgen veel meer zon dan de wijngaarden beneden in de vallei. En dat komt het suikergehalte ten goede. De steilste wijngaarden leveren de meest bijzondere Moezelwijn.

Kolkende rivier

Na het feestvierende Cochem worden de bochten langzaam flauwer. Rechts van je kabbelt de Moezel rustig richting Koblenz. Al fietsend kun je je nauwelijks voorstellen dat de kalme rivier zich ook geregeld van zijn lelijke kant laat zien. Als je 's middags je fiets bij een terras stalt, wip je even het restaurant binnen. Foto's aan de muur tonen er hoe het ook kan zijn. Als de smeltende sneeuw en langdurige regenval de rivier in een bruine massa verandert, stijgt het water tot hoog aan de voordeur. Den trekken de bewoners opnieuw hun lieslaarzen aan. Ze vullen zandzakken, pompen hun kelders weer leeg en zetten weer een nieuw streepje op de gevel: tot hier reikte het water. Gelukkig vandaag niet. Je denkt aan Udo en roept de kelner: *"Rieslinger Wein ist so wie das Blut der Erde. Schenk' noch mal ein!"* ●

Zesdaagse Fietsvakantie

De beschreven fietsroute is gebaseerd op een zesdaagse individuele fietsvakantie van Aktiva Tours. Het arrangement is op basis van vervoer per trein naar Trier en retour vanaf Koblenz. Ook eigen vervoer is mogelijk. Fietsuur (e-bike mogelijk) is inbegrepen, net als de Nederlandstalige routebeschrijving, routekaarten, verblijf, ontbijt en bagagetransport. Van de 238 kilometer lange Moselradweg fiets je circa 210 km in vier etappes. Kijk hier rechts voor de FietsActief-lezersaanbieding.

Lezersaanbieding

Fietsen langs de Moezel

Genieten van de Moezel van Trier naar Koblenz. Ontspannen fietsen over (vlakke) fietspaden langs de rivier. Speciaal voor lezers van *FietsActief* is de fietsuur tijdens de reis inclusief.

Arrangement

- vijf overnachtingen in driesterrenhotels (tweepersoonskamer met bad of douche en toilet)
- treinreis (retour) van elk station in Nederland naar Trier of Koblenz
- bagagevervoer van hotel naar hotel
- fietskaart en zeer goed gemarkeerde route
- hulp bij fietspech onderweg

FietsActief-aanbieding:

FietsActief-lezers ontvangen de huurfiets (keuze uit 7 en 21 versnellingen) gratis (normaal € 55,-), toeslag e-bike: € 85,-

Periode en bedrag

1 mei t/m 7 mei	€ 485,-
8 mei t/m 25 mei	€ 538,-
26 mei t/m 26 juni	€ 524,-
27 juni t/m 27 september	€ 538,-
28 september t/m 4 oktober	€ 524,-
5 oktober t/m 11 oktober	€ 485,-

Niet inbegrepen

- overige maaltijden
- toeslag halfpension € 115,-
- toeslag éénpersoonskamer € 103,-
- zitplaatsreserveringen in de trein € 25,-
- bijdrage Calamiteitenfonds
- reis- en annuleringsverzekering
- reserveringskosten

KLIJK VOOR INFORMATIE EN BOEKINGEN OP WWW.AKTIVATOURS.NL/FIETSACTIEF